

Ѓ Панде Манојлов

И ТАКА ЌЕ НЕ НЕМА

И така ќе не нема,
ќе не сема
како река понорница
што тоне
во невидлива бездна.
Ќе останат иконите,
писмото наше
во црквите,
во манастирите,
ќе останат
книгите стари
на полиците
со јазик без име,
и ќе не сема
велама,
ќе не сема,
додека семето наше
не изрти
расфрлано во светот,
во македонските орници,
во полињата,
во доловите,
додека Делчев
од вечноста
не воскресне.